

Պարույր Սևակ

Գուլպան

Արկր սատնասիրտ շատաչեց օդում
Եվ պայթեց մոտիկ՝ լերկ հողի վրա:
Արկի բեկորը սրի պես հատու
Կտրեց ու տարավ ոտքերը նրա:
Իսկ այդ նույն պահին, մայրն՝ աչքում արցունք,
Պահելով նրա գալուստի ճամփան,
Համբուրում էր ու արցունքով թրջում
Իր որդու համար նոր գործած գուլպան...

28.VIII.1943թ.

Չանախչի